7. 10. 2025

Vezměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Informativní veřejné aplikace versus soukromé justiční databáze

Elektronizace justice představuje jeden z trendů modernizace veřejné správy. Zavádění informačních systémů do soudnictví zásadně proměnilo způsob vedení spisové agendy, komunikace mezi orgány veřejné moci i poskytování informací veřejnosti. V českém prostředí vznikly specializované informativní veřejné aplikace jako oficiální nástroje zajišťující aktivní poskytování údajů v rámci ústavně zaručené zásady veřejnosti soudního řízení.

Souběžně se v praxi objevily i soukromé justiční databáze, které na základě systematického vytěžování dat z oficiálních zdrojů vytvářely vlastní soubory obsahující i citlivé údaje účastníků soudních řízení. Kombinací těchto informací se zveřejňovanými texty soudních rozhodnutí pak dochází k faktické deanonymizaci osob, čímž mohou být překračovány zákonné limity a porušována práva na soukromí a lidskou důstojnost.

Můžeme porovnat právní a etické aspekty fungování informativních soudních databází, rizika spojená s jejich vytěžováním a poukázat na hranici mezi legitimní veřejnou kontrolou soudnictví a neoprávněným zpracováním osobních údajů.

Počátky elektronizace justice

O systematické elektronizaci justice můžeme v našich poměrech začít hovořit až od roku 1993, kdy byly v souvislosti s nasazováním výpočetní techniky postupně zaváděny elektronické systémy spisové služby na jednotlivých organizačních složkách justice. Měly za úkol nahradit dosavadní papírové rejstříky vedené v rejstříkových knihách.

Vývoj byl postupný a započal na krajských obchodních soudech, kde byl zaveden systém **ISKOS (Informační systém krajských obchodních soudů),** a následně pokračoval i na dalších soudech.

Po roce 1997 byl na okresních soudech implementován systém **ISAS (Informační systém administrativy soudů).** Systémy elektronické spisové služby byly postupně zaváděny i na dalších organizačních složkách justice. V souladu s archivním zákonem jsou všechny organizační složky resortu justice povinny vést spisovou službu v elektronické podobě.[1]

V roce 2009 byly všechny systémy spisové služby propojeny s **ISDS (Informační systém datových schránek),** který umožňuje přijímat a odesílat datové zprávy prostřednictvím datové schránky. Některé systémy spisové služby používané v justici umožnily i vzájemné předávání dat a komunikaci s dalšími agendovými informačními systémy, například s **CEO (Centrální evidencí obyvatel) či základními registry**.

V roce 2012 byl nasazen první elektronický soudní spis pro vedení agendy elektronických platebních rozkazů s označením CEPR (Centrální Elektronický Platební rozkaz). V té době se mělo jednat o jedinou aplikaci, která nahradila dosavadní listinné spisy.

Vládní strategie eGovernementu

Na exekutivní úrovni nastavil základní koncepci elektronizace pro celou veřejnou správu především vládní strategický dokument *Efektivní veřejná správa a přátelské veřejné služby – Strategie realizace Smart Administration v období 2007 – 2015*.[2]

Jedním ze specifických cílů strategie byla koncepce tzv. *e-Governmentu* s důrazem na bezpečný a jednoduchý uživatelský přístup k veřejným službám prostřednictvím internetové sítě. Dokument si kladl za cíl připravit právní úpravu, která umožní elektronizaci procesních úkonů ve veřejné správě, zrovnoprávní listinnou a elektronickou formu, zajistí bezpečnou komunikaci mezi úřady a veřejností a optimalizuje interní procesy veřejné správy s využitím moderních informačních a komunikačních technologií (např. projekt **CzechPOINT** a datové schránky).

Dalším významným cílem této vládní strategie byla koncepce eJustice, tedy zavedení systému elektronické justice. Jejím smyslem bylo zefektivnit práci justice a zlepšit komunikaci jak s odbornou, tak i s laickou veřejností.

Primárně koncepce směřovala k zavedení elektronické komunikace, tedy výměny a zpracování informací uvnitř resortu justice i při komunikaci s externími subjekty. Plánovaná koncepce tzv. eJustice měla využívat moderní informační technologie a systémy, které výrazně usnadní řízení, rozhodování a administrativu v resortu spravedlnosti. Zahrnovala především tři základní oblasti činnosti – řízení resortu, obecnou soudní agendu a speciální agendy (obchodní rejstřík, právní informace apod.).

Mezi hlavní přínosy elektronické justice měla patřit především plná elektronizace spisů, tj. nahrazení papírového spisu spisem elektronickým. Tím měl být zajištěn rychlejší oběh spisu mezi jednotlivými subjekty řízení, odstranění dlouhých prodlev, minimalizace rizika ztráty papírového spisu a posílení spolupráce se subjekty mimo resort (např. policií). Dalšími očekávanými efekty byly nižší náklady na archivaci a možnost uchovávání dokumentů v různých formátech (video, audio, skeny).

Na evropské úrovni byla první společná koncepce elektronizace justice představena v roce 2008. Následné kroky formovala zejména Strategie v oblasti evropské eJustice na období 2014–2018.[3] Vývoj evropské eJustice měl zahrnovat opatření realizovaná jak na úrovni EU, tak na úrovni jednotlivých členských států. Nové projekty vypracované v rámci evropské eJustice měly být primárně projednávány v Pracovní skupině pro e-právo (eJustice). Ambicí bylo zapojit dobrovolně všechny členské státy.[4]

Ministerstvo spravedlnosti tehdy představilo jako první vlaštovky koncepce aplikace *ePodatelna* (elektronická komunikace se soudem)[5], ePlatební rozkaz[6] a insolvenční rejstřík (ISIR, informace o probíhajících insolvenčních řízeních). [7]

Nad rámec zákonných povinností ministerstvo zavedlo další nástroje. Jde zejména o aplikace z „rodiny info.“ V roce 2008 a 2009 byly spuštěny aplikace *infoSoud* a *infoJednání* poskytující základní informace o průběhu soudního řízení a o nařízení jednání ve věci. Poskytované informace mají pouze informativní charakter bez jakýchkoliv procesních následků.

V roce 2010 pak byl spuštěn portál infoData obsahující výkazy o činnosti soudů a státních zastupitelství, přehledy statistických listů soudů a státních zastupitelství a rovněž statistické ročenky.

Informativní justiční aplikace

Informativní justiční aplikace nabízejí online přístup k údajům, které by veřejnost mohla získat v rámci práva na informace. Zákonným základem je v širším slova smyslu aktivní poskytování informací ze strany povinného veřejného subjektu podle zákona o svobodném přístupu k informacím.

Zpřístupnění údajů v těchto databázích není tak důsledkem nějaké konkrétní zákonné povinnosti. Na obecnější ústavní úrovni se jedná o uplatňování obecného princip veřejnosti soudních jednání. Údaje v informativních databázích mají pouze informativní charakter a nevytvářejí procesní účinky ve vztahu k soudnímu řízení.

Aplikace infoSoud poskytuje základní údaje o průběhu soudního řízení, aniž by obsahovala samotná rozhodnutí nebo údaje o účastnících řízení. Zobrazuje pouze informace umožňující sledovat postup vyřizování věci. Pro detailnější údaje o průběhu řízení se účastník řízení stále musí osobně dostavit k soudu k nahlédnutí do spisu.[8]

Podle původního záměru byla aplikace určena především pro účastníky řízení, kteří tak mohli získat přehledné informace o stavu projednávání svého případu z „pohodlí domova“, tj. online, bez nutnosti osobní návštěvy soudní kanceláře. Ve skutečnosti však může vyhledávat každý, kdo zná konkrétní spisovou značku a příslušný soud. K dispozici jsou údaje například o zahájení řízení, vydání rozhodnutí, podání odvolání, odeslání věci k nadřízenému soudu, přerušení řízení či pravomocném skončení věci.

Prvotní verze zahrnovala pouze okresní soudy, přičemž údaje byly z jednotlivých soudů aktualizovány v aplikaci jednou denně. Soudy očekávaly, že veřejnost díky tomu omezí telefonické dotazy na soudní kanceláře a *„dojde ke zbourání kamenných zdí kolem české justice*.“[9]

Služba měla podle ministerstva spravedlnosti sloužit také dovnitř soudnictví – předsedové soudů tak mohli ověřovat, zda v konkrétní věci nedochází k neodůvodněným průtahům. Častým problémem v praxi byly zejména prodlevy mezi podáním odvolání a rozhodnutím krajského soudu, která často činila i několik měsíců, protože tyto lhůty nikdo systematicky nekontroloval. Do budoucna měla aplikace zobrazovat délku této lhůty, aby předsedové soudů mohli účinněji dohlížet na práci soudců.[10]

Informativní databáze infoJednání navazuje na aplikaci infoSoud a rozšiřuje množství informací poskytovaných účastníkům řízení online. Obsahuje údaje o nařízených jednáních s možností filtrování podle jednací síně a data. Kromě data, času, místa a čísla jednací síně měla aplikace zpřístupňovat také spisovou značku, jméno soudce, předmět jednání, účastníky řízení a informaci, zda je jednání veřejné. Tyto údaje jsou přebírány automaticky z provozních informačních systémů soudů a z důvodu ochrany osobních údajů jsou uchovávány po dobu 30 dnů. Provoz začal na okresních soudech a do konce roku 2008 měl být rozšířen i na soudy krajské.[11]

Aplikace *infoDeska* byla zřízena jako elektronická úřední deska resortu justice a zpřístupňuje v elektronické podobě obsah klasické úřední desky umístěné v budově instituce. Informace mají pouze informativní charakter a rozhodující je datum zveřejnění na fyzické úřední desce. Do projektu byly zapojeny všechny obecné soudy (s výjimkou vrcholných), státní zastupitelství a ministerstvo spravedlnosti.

V roce 2020 byla koncepce poskytovaných informací v aplikaci infoJednání upravena – došlo k odstranění údajů o účastnících jednání z důvodu ochrany osobních údajů a na základě zkušeností z konkrétní kauzy, kdy byly tyto údaje hromadně těženy soukromými subjekty.[12] Přenos dat o účastnících zůstal ve zdrojových aplikacích zachován, avšak programový kód pro jejich zobrazení na portálu byl odstraněn. Data se nově ukládají do oddělené databázové tabulky bez informací o účastnících, aby bylo znemožněno jejich automatizované získávání.

Praxe vytěžování veřejných databází soukromými aplikacemi zásadně ohrozila koncepci hromadného zveřejňování textů rozhodnutí nižších soudů, k níž se ministerstvo spravedlnosti zavázalo ve vládních strategických dokumentech. Ministerstvo odmítlo paušálně zveřejňovat kompletní, byť

anonymizované, texty rozhodnutí, pokud by hrozilo, že je možné je zpětně deanonymizovat prostřednictvím údajů zveřejněných v soukromých justičních databázích.[13]

Vytěžování informativních databází a soukromé justiční databáze

Veřejné informativní databáze byly v praxi v konkrétním případě systematicky vytěžovány neveřejnými databázemi, včetně přebírání a následného zveřejňování osobních údajů účastníků soudních řízení.[14] Jednalo se o soukromou databázi nabízející na webových stránkách funkce souvisejících se shromažďováním různých informací, dat a především osobních údajů ze soudních řízení. Provozovatel dostal v rámci přestupkového řízení pokutu od dozorového orgánu.[15]

Aplikace zpětně propojovala anonymizované úplné texty soudních rozhodnutí s původními zkrácenými verzemi rozsudků, které stále obsahovaly osobní údaje. V kombinaci s informacemi o účastnících a průběhu řízení z informativních databází tak docházelo k plné deanonymizaci. Tento postup využíval údaje o účastnících řízení i po skončení účelu, pro který byly zveřejněny, čímž neoprávněně zasahoval do jejich práva na soukromí.

Na webových stránkách provozovaných soukromým subjektem byla v sekci Přehled soudních jednání zveřejňována podrobná data o soudních jednáních na všech vrchních, krajských, městských a okresních soudech.[16] Obsahem byla identifikace soudu, označení jednací místnosti, datum a čas jednání, číslo jednací, titul, jméno a příjmení soudce, druh jednání (např. hlavní líčení, vyhlášení rozsudku) a osobní údaje účastníků řízení. Údaje pocházely z veřejných informativních databází.

Další sekce webu s názvem *Archiv úřední desky NSS* nabízela texty rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. U každého rozhodnutí bylo uvedeno datum zveřejnění rozsudku, číslo jednací, oblast práva, titul, jméno a příjmení účastníků řízení a zároveň zkrácená verze rozhodnutí (pouze výrok) z úřední desky soudu. V některých případech byla dostupná i kompletní anonymizovaná verze (včetně odůvodnění).[17]

Ve zkrácených verzích rozhodnutí z veřejných databází byly u fyzických osob uvedeny jména, příjmení, adresa bydliště a výsledek rozhodnutí. Pokud byla k dispozici i kompletní anonymizovaná verze téhož rozhodnutí, bylo možné díky indexačním informacím jednoznačně přiřadit konkrétní osobu k anonymizovanému textu a vytvořit tak ucelený přehled o kauzách konkrétních osob.

Provozovatel těchto webových stránek tak v praxi vystupoval jako správce osobních údajů, neboť určoval účel (informování veřejnosti o soudních jednáních a archivace těchto informací za účelem veřejné kontroly soudní moci) a prostředky (webové rozhraní) zpracování. Vztahovaly se na něj tedy všechny povinnosti vyplývající z tohoto postavení.[18]

Pro takový způsob zpracování však neexistoval žádný právní titul. Výjimku pro zpracování nezbytné k plnění úkolu ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, k němuž je správce pověřen, nebylo možné použít, neboť provozovatel nebyl formálně pověřen ani zmocněn právním předpisem.[19]

Veřejná kontrola versus ochrana soukromí

Veřejná kontrola soudní moci jako součást veřejného zájmu je zajišťována zásadou veřejnosti soudního řízení, včetně informování o nařízených jednáních a identifikaci stran sporu. Kontrola soudního řízení v konkrétní věci se projevuje možností veřejnosti účastnit se jednání soudu a veřejným vyhlášením rozsudku. Stát by měl poskytovat dostatek oficiálních informací a nemělo by být třeba, aby jeho roli informování o průběhu sporu suploval soukromý subjekt.

Po skončení konkrétního řízení plošné uvádění totožnosti účastníků již také není nezbytné k naplnění funkce veřejné kontroly ex ante. Kontrola výkonu soudní moci ex post prostřednictvím zveřejňování

anonymizovaných textů soudních rozhodnutí směřuje spíše k obecným a koncepčním cílům, jako je sjednocování a konzistence rozhodování, sledování vývoje judikatury či odhalování excesů. Tyto účely nevyžadují znalost totožnosti účastníků.

V jednotlivých případech, na základě žádosti o informace a po individuálním posouzení, by bylo možné shledat legitimní zájem na zveřejnění osobních údajů, například pokud by šlo o veřejnou činnost dotčené osoby. Paušální a nerozlišující zveřejňování osobních údajů však takovému účelu neodpovídá.

Z funkcí veřejné kontroly soudní moci nelze dovozovat právo soukromých osob zveřejňovat osobní údaje tímto způsobem. Je třeba odlišovat veřejnou kontrolu jako takovou od provozu soukromých justičních databází. Ochrana soukromí garantovaná na ústavní úrovni v tomto případě převažuje, a skutečnost, že určité údaje byly zveřejněny, sama o sobě nezakládá oprávnění k jejich dalšímu neomezenému zpracování.

Veřejná archivace jako důvod vytváření soukromých justičních databází také nemůže být právním titulem, neboť zákon o archivnictví neumožňuje takové soukromé archivování, a nestačí k tomu pouze jednostranné prohlášení.

Ani další možný právní titul – zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektu pro účely oprávněného zájmu – by v tomto případě nebyl použitelný. Takový zájem by musel být nejprve doložen a následně poměřen se základními právy a svobodami dotčených osob. Oprávněný zájem je nutné posuzovat i podle přiměřeného očekávání subjektu údajů vycházejícího z jeho vztahu se správcem. Pouze v případě existence relevantního a odpovídajícího vztahu by bylo možné tuto výjimku aplikovat, což zde chybí, neboť míru očekávání určuje veřejná povaha soudního jednání.

Konkrétně je třeba při takovém zpracovávání osobních údajů zohlednit čtyři základní kritéria:

- posouzení váhy oprávněného zájmu správce,
- posouzení důsledků zpracování pro subjekty údajů,
- vyvážení oprávněného zájmu s těmito důsledky,
- přijetí dodatečných záruk ze strany správce.

Naopak legitimním očekáváním účastníků po skončení soudního jednání může být odstranění jejich osobních údajů. Tento test proporcionality byl proveden pouze ministerstvem spravedlnosti u oficiálních informativních databází, nikoli však provozovatelem soukromé databáze, která navíc trvalým zveřejněním překračuje časové limity stanovené pro oficiální databáze.

Praxe sestavování databází soudních rozhodnutí pro účely analýzy rozhodovací činnosti a podpory veřejné kontroly soudnictví není ani po této kauze zpochybňována. V tomto případě se však jednalo o neomezené plošné zveřejňování a uchovávání osobních údajů účastníků bez legitimního účelu či zákonného důvodu.

Pravidla ochrany osobních údajů neumožňují vytváření a zveřejňování internetových databází, jejichž zdrojem jsou veřejnoprávní databáze zřízené pro předem definovaný účel a na omezenou dobu. Takto zveřejněné údaje nelze bezmezně využívat a nadále požívají právní ochrany.

Veřejná kontrola soudnictví na základě práva na svobodný přístup k informacím o průběhu a výsledku řízení nemá být samoúčelným uspokojováním zvědavosti, ale demokratickým korektivem práce soudce (nikoli však nástrojem nátlaku).

Veřejná kontrola má sloužit především jako prevence proti libovůli tzv. kabinetní justice a uzavírání se soudní moci před veřejností. Rozhodnutím v konkrétní věci se tato funkce vyčerpává, neboť kauza

účastníka je ukončena, s výjimkou případného dalšího procesního postupu, který však veřejnosti není dostupný.

Závěr

Elektronizace justice představuje dlouhodobý a systematický proces, jehož cílem je zvýšit efektivitu, transparentnost a dostupnost soudních řízení, omezit administrativní zátěž a zpřístupnit právní informace veřejnosti prostřednictvím digitálních nástrojů. Oficiální informační databáze byly vytvořeny jako prostředky aktivního poskytování dat, která by jinak bylo možné získat pouze na základě individuální žádosti podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Zároveň respektují ústavně zaručená práva, zejména právo na ochranu osobních údajů a právo na soukromí.

Tyto informativní databáze plní svou funkci v souladu s veřejným zájmem a zásadou veřejnosti soudního řízení, přičemž poskytované údaje mají výhradně informativní charakter a jsou strukturovány tak, aby nebylo možné jejich kombinací identifikovat konkrétní osoby. Významným prvkem je časové omezení zveřejnění a odstranění osobních údajů tam, kde jejich zveřejnění není nezbytné. Transparentnost je tak zajištěna bez zásahu do důstojnosti účastníků řízení a bez porušení jejich základních práv.

V kontrastu s těmito principy mohou pak stát některé soukromé justiční databáze, které systematicky vytěžují informace z oficiálních zdrojů a vytvářejí nové datové celky obsahující osobní údaje účastníků soudních řízení. Propojením indexačních údajů se zkrácenými či plnými verzemi rozhodnutí dochází k faktické deanonymizaci osob a k vytváření digitálních profilů fyzických osob spojených s konkrétními kauzami. Taková činnost postrádá právní oporu jak v zákonné úpravě ochrany osobních údajů, tak v právu na svobodu projevu či principu veřejné kontroly.

Zásada veřejnosti řízení slouží primárně k zajištění transparentnosti probíhajícího soudního procesu a jeho kontroly veřejností, nikoli jako generální zmocnění k dalšímu zpracování osobních údajů. Po skončení řízení je identifikace účastníků zpravidla nadbytečná pro naplnění veřejného zájmu.

Oprávněný zájem jako právní titul pro zpracování osobních údajů nelze uplatňovat plošně, bez individuálního posouzení proporcionality. Přístup soukromých databází navíc odporuje legitimnímu očekávání subjektů údajů, že po skončení soudního řízení nebudou jejich osobní údaje nadále zveřejňovány mimo oficiální rámec.

Ochrana soukromí a lidské důstojnosti musí být v digitálním věku prioritou a není slučitelná s trvalým a nekontrolovaným šířením citlivých údajů. Transparentnost soudní moci by měla být zajišťována primárně prostřednictvím nástrojů veřejné správy, které podléhají zákonným omezením a kontrolním mechanismům.

JUDr. Lukáš Králík, Ph.D. *

**Autor je právníkem ve státní správě a vysokoškolským pedagogem a působil jako hlavní editor právního informačního systému ASPI.*

[1] Podle § 63 odst. 3 zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě.

[2] Přijata usnesením vlády č. 757 ze dne 11. července 2007.

[3] Dokument č. 2014/C 182/02 publikovaný v Úředním věstníku pod č. C 182 ze dne 14. června 2014, s. 2-13.

[4] Tato strategie zahrnovala konkrétní evropské projekty jak např. Portál evropské justice, systém zjišťování evropské judikatury ECLI nebo sítě pro bezpečnou výměnu informací mezi členskými státy e-Codex.

[5] V provozu od 1. 10. 2007.

[6] V provozu od 1. 7. 2008.

[7] JUNGOVÁ, I. e-Justice – Efektivní komunikace se soudy. Veřejná správa, 2013, č. 9 (online). Dostupné z: zde. [cit. 2025-07-07].

[8] Aplikace InfoSoud, v provozu od 7. 4. 2008. Dostupné >>> zde.

[9] Viz Průběh řízení u okresních soudů lze sledovat na internetu. epravo (online). [7. 4. 2008]. Dostupné >>> zde. [cit. 2025-07-07].

[10] KUBECZKA J. Soudní řízení pod drobnohledem. Český rozhlas: Radio Prague International (online). [8. 4. 2008]. Dostupné >>> zde. [cit. 2025-07-07].

[11] Aplikace infoJednání, v provozu od 6. 10. 2008. Dostupné >>> zde.

[12] Realizace byla na základě objednávky nasazena v distribuci březen 2020. A další úprava byla nasazena v distribuci v prosinci 2020, kdy byl sloupec pro Účastníky jednání nahrazen sloupcem pro Výsledek jednání z důvodu informovanosti o odročeném jednání.

[13] PÁNEK. J. Ministerstvo začalo tajit, kdo se kdy soudí. Bude to řešit Ústavní soud. iDNES (online). [5. 4. 2020]. Dostupné >>> zde . [cit. 2025-07-07].

[14] Aplikace Právnické výpočty, online dostupné >>> zde , viz např. PÁNEK. J. Justiční aktivista dostal pokutu 50 tisíc za databázi soudních jednání. iDNES (online). [7. 2. 2020]. Dostupné >>> zde. [cit. 2025-07-07].

[15] Rozhodnutí předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů ze dne 19. listopadu 2019, č. j. UOOU-02985/19-17.

[16] Zhruba 2.530.000 záznamů. (ke dni 19. srpna 2019)

[17] Více než 5.500 záznamů (k 19. 8. 2019).

[18] Ve smyslu č. 4 bodu 7 Obecného nařízení o ochraně osobních údajů.

[19] Podle č. 6 odst. 1 písm. e) obecného nařízení.

© EPRAVO.CZ – Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- Civilněprávní prostředky ochrany při koupi falzifikátu
- Novela zákona o pyrotechnice: likvidace profesionálů namísto zmírnění negativních vlivů
- Konec zákonné koncentrace řízení? Návrh Nejvyššího soudu před Ústavním soudem
- Soudní poplatky v řízení o rozvodu manželství a úpravy poměrů k nezletilému dítěti po tzv. rozvodové novele
- Imise ve stavebním řízení aneb kde končí veřejný zájem a začíná soukromé právo?
- Užívání prostoru nad pozemkem třetí osobou
- Přístup k nemovitosti přes pozemek třetí osoby
- PŘEHLEDNĚ: Jak funguje předkládání plné moci? Postačí soudu jen její „fotokopie“? Aneb vývoj právní úpravy požadavků na plnou moc v našem právním systému.
- Využívání nástrojů umělé inteligence: proč je GDPR relevantní?
- Transfer Pricing: Na co si dát pozor s blížícím se koncem roku
- Byznys a paragrafy, díl 24.: Digitalizace korporátního práva: EU cílí na snížení administrativy při přeshraničním podnikání